

آزمایش موفقیت‌آمیز، کپسول "اورین" ناسا را یک قدم به ماه نزدیک‌تر کرد

در پی موفقیت دومین "آزمایش سقوط" فضاپیماي اورین، ناسا یک قدم به فرستادن اولین زن و یک مرد دیگر به ماه نزدیک‌تر شد.

در پی موفقیت دومین "آزمایش سقوط" فضاپیماي اورین، ناسا یک قدم به فرستادن اولین زن و یک مرد دیگر به ماه نزدیک‌تر شد. به گزارش ایسنا و به نقل از دیلی میل، "آزمایش سقوط" آزمایشی مربوط به صنعت هوایی است که در آن یک فضاپیما یا هواپیما تا ارتفاع مشخصی بالا برده می‌شود و سپس رها می‌شود. آژانس فضایی آمریکا دومین آزمایش خود را در تأسیسات مرکز تحقیقاتی لانگلی (Langley) در ویرجینیا انجام داد و کپسول اورین (Orion) را از ارتفاع ۷ فوت (۲ متر) به سمت استخر آب بزرگی انداخت. این فضاپیماي ۱۴ هزار پوندی (۶۳۵۰ کیلوگرمی) مجهز به ۵۰۰ حسگر بود تا اطلاعات را از لحظه‌ی رها شدن تا زمان برخورد به آب جمع‌آوری کند. این کپسول قرار است خدمه‌ی پرواز آرتمیس ۳ (Artemis III) را به ماه ببرد و بازگرداند و آزمایشی که در روز سه‌شنبه انجام شد برای شبیه‌سازی لحظه‌ی فرود فضاوردان پس از بازگشت به زمین بود. ناسا حوضچه‌ی آبی ضربه‌گیر (Hydro Impact Basin) خود را در سال ۲۰۱۰ ساخت و هزینه‌ی ساخت آن ۱.۷ میلیون دلار بود. این حوضچه هزاران گالن آب مخلوط با کلر را در خود جای می‌دهد. ناسا می‌گوید: آزمایش‌های برخورد با آب بخشی از کار مهندسان برای شبیه‌سازی فرود در شرایط واقعی است و این آزمایش برای نهایی کردن مدل‌های کامپیوتری برای پار و ساختار فضاپیما پیش از انجام آزمایش آرتمیس ۳ در سال ۲۰۲۳ است. آزمایش‌های کنونی براساس آزمایش‌های قبلی انجام می‌شود و وضعیت خدمه را با توجه به آخرین طراحی‌های فضاپیما مورد بررسی قرار می‌دهد. با این حال لحظه‌ای که همه‌ی مردم منتظر آن هستند یعنی پرواز آرتمیس ۳ در سال ۲۰۲۴ رخ می‌دهد. آزمایش برخورد با آب فضاپیماي اورین سال‌ها قبل انجام شده بود اما از آن زمان ساختارهای آن براساس آزمایش‌های پرواز جدید و اطلاعات به دست آمده از تونل باد بهبود یافته است. اورین برای حمل حداکثر شش نفر طراحی شده است و می‌تواند تا ۲۱ روز جدا از فضاپیماي مادر و شش ماه متصل به آن در فضا کار کند. اولین "آزمایش سقوط" که آن نیز موفقیت‌آمیز بود در تاریخ ۲۴ مارس انجام شد که اورین از ارتفاع تنها ۱۸ اینچ (۴۵ سانتی‌متر) رها شد. اورین بر روی موشک "سامانه پرتاب فضایی" ناسا قرار خواهد گرفت و با آن به فضا پرتاب می‌شود. ناسا می‌گوید: این موشک با قدرت و توانایی‌های فوق‌العاده‌اش تنها موشکی است که می‌تواند اورین، فضاوردان و محموله‌ها را در یک مأموریت به ماه بفرستد. ساخت این موشک ۱۸.۶ میلیارد دلار هزینه داشته است و انتظار می‌رود هر سفر آن دو میلیارد دلار هزینه ببرد و حداکثر باری که می‌تواند به ماه ببرد ۱۰۱.۴۰۰ پوند (۴۶ کیلوگرم) است. موشک ناسا یک آزمایش روشن کردن موتور برای ۸ دقیقه را در تاریخ ۱۸ مارس به اتمام رساند که آخرین گام لازم برای رفتن به مرحله‌ی بعدی یعنی پرتاب آرتمیس ۱ در ماه نوامبر است. در این آزمایش بخش مرکزی موشک ۴ موتور "RS-۲۵" خود را روشن کرد که ۱.۶ میلیون پوند نیروی پرتاب تولید می‌کند و هزاران گالن هیدروژن مایع مصرف می‌کند. در طول هشت دقیقه موتورهای بیش از ۷۰۰ هزار گالن اکسیژن و هیدروژن مایع مصرف کردند.